

Phong Lan Tím

Chú Tiểu Lan

Lá rụng lá rơi lòng trống vắng!
Cụm **Lan** đứng đó nhẹ rung rung
Bóng ai thấp thoáng ngoài mưa gió
Lạc lững bơ vơ giữa vô cùng!

Nghe như có tiếng vừa than thở
Của một hồn đơn giữa rừng người
Tình thơ hay tự mình nức nở
Ấp ủ trong lòng vạn nhớ thương.

Đường đi lối bước phủ đầy gai
Những truyện không đâu cũng u hoài

Tâm tình là thể quả không sai
Ai bảo hồn thơ nặng tình người!

Sấm chớp, mưa rơi là bạn hữu
Ngắm trăng, hứng gió tạo niềm vui
Trường giang sông lũ màu bạc bèo
Cuộc đời là thể, đón hên xui!

Biết sao đây, loài **Phong Lan Tím**
Tím mùa Thu, tím cả mùa Xuân
Để rồi cứ mỗi độ Đông sang
Hoa đứng đó lạnh lùng với tuyết.